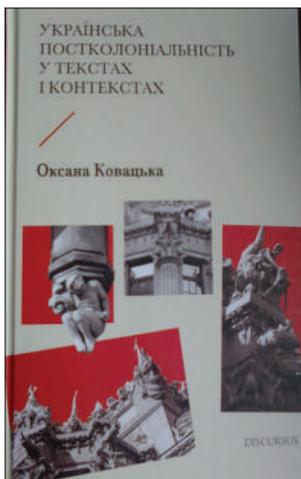

traditions of ancient judicial rhetoric but also reflects the Eastern Christian theological tradition. Something similar can be seen in the treatises by Dionysius the Areopagite. In the works “On Mystical Theology”, “On Divine Names”, and “On the Heavenly Hierarchy”, Dionysius the Areopagite derives a complex antinomic system of symbolic designations of the Divine Essence, qualifying a part of them as apophatic (dissimilar) and the other part as kataphatic (similar). Perhaps, the reasoning model of *refutatio + probatio* in ancient rhetoric, the apophatic-cataphatic principle of determining the names of God in the “Corpus Areopagiticum”, and refutational-probative argumentation in “The Sermon on Law and Grace” are formal links of a general rhetorical oratory chain. However, this issue requires a more thorough study based on a wide range of literary material, including ancient, biblical, medieval, etc.

Keywords: literature of Kyivan Rus, rhetoric, argumentation, refutation, proof, symbol.

Ковацька О. Українська постколоніальність у текстах і контекстах / редакція Дмитра Єсипенка і Кароля Ковацького.

Брустури: Дискурсус, 2022. 172 с.

Добірка статей передчасно померлої українки, викладачки краківського Ягеллонського університету презентує її зацікавлення різними напрямками літературознавчих студій, насамперед постколоніальною критикою та імагологією, питаннями травми та історичної пам'яті, мілітарного дискурсу, категорії покоління, проблемою ідентичності.

У виданні подано дослідження творів Василя Шкляра («Ностальгія»), Євгена Пашковського («Щоденний жезл»), Ліни Костенко («Записки українського самашедшого»), Тараса Прохаська («НепрОсті»), Леоніда Кононовича («Тема для медитації»), Олексія Чупи («Бомжі Донбасу») й Оксани Забужко (есеїстика).

Наші
презентації

⁴⁴ Šerech J. Probleme der Bildung des Zahlwortes als Redeteil in den slavischen Sprachen. Lund: C. W. K. Gleerup, 1952. 171 s.

Висловлюю подяку Олександрові Бороню за цінні зауваги, Каті Давиденко (Колумбійський університет), Гудрун Віртц і Сімоні Лібих (Баварська державна бібліотека) — за допомогу з отриманням недоступних матеріалів.

Переднє слово, підготовка текстів та коментарі Остапа КОНЯ

Отримано 18 серпня 2022 р.

м. Нью-Йорк

Філологічні семінари. Вип. 22. Українська література у світі.

Київ: Освіта України, 2021. 272 с.

«Філологічні семінари» — друкований орган школи «Теоретичні й методологічні проблеми літературознавства». Науковий керівник школи — професор Михайло Наєнко. Матеріали випуску об'єднані темою «Українська література у світі». Відомі науковці запропонували свій погляд на функціонування української літератури в Австралії (Мусак S. Ukrainian prose fiction in Australia 1949—1991: an overview), у франкомовних країнах (Чистяк Д. Українська література у франкомовних країнах: історія та сьогодення, проблеми та перспективи), у Сербії (Гаєв Т. Рецепція української літератури в перекладах сербською мовою), в Білорусі (Рагойша В. Рэцэпцыя ўкраінскай літаратуры ў незалежнай Беларусі), у Польщі (Яручик В. Сучасний український літературний процес у Польщі), у Чехії (Палій О., Погребняк О. Українська література в Чехії: до перекладацької рецепції), у Грузії (Мchedладзе І., Наскідашвілі Н., Чхагарашвілі С., Грицик Л. Полісистемні парадигми перекладів української літератури в Грузії), у Хорватії (Pavlešen D., Kliček D., Ralašić J. Kratak pregled ukrajinske književnosti i publicistike u hrvatskoj od XIX do XXI stoljeća) та в інших країнах. Окремим розділом у збірнику подано теоретичні міркування про українську літературу у світовому контексті. О. Башкирова розглядає тут проблему художньої рецепції тілесності, М. Гнатюк — інтермедіальність творчості Емми Андієвської, Н. Бернадська — українську проблематику на сторінках журналів російського зарубіжжя та ін.

Видання розраховане на викладачів вищої школи, науковців, учителів, аспірантів і студентів-філологів.

Наші
презентації